

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Ucraïna, la guerra

Des de fa alguns mesos aquest país que fins ara ens era força desconegut i molt llunyà se'ns ha fet gairebé present, habitualment present, a les nostres llars. Malauradament va ser primer el greu accident de la central nuclear de Txernòbil el que ens va donar a conèixer Ucraïna quan encara era una república de la Unió Soviètica, i ara ha estat una dolorosa guerra, que seguim dia a dia en directe pels mitjans de comunicació, i la presència dels refugiats entre nosaltres el que ens l'ha fet conèixer molt de prop.

Quan a les parròquies demanem als infants que facin unes pregàries, gairebé sempre hi és present el tema de la pau en el món: que desapareguin les guerres.

Però si aquest és un desig del cor de tothom, per què hi ha guerres? Per què, tot i saber-ne les terribles conseqüències, continua havent-n'hi?

Totes les guerres, totes les violències, des de la mort d'Abel a mans del seu germà, tots els enfrontaments, els odis, les venjances, les lluites de poder, fins ara aquesta guerra d'Ucraïna, són fruit del desordre

del cor dels homes que tenim desitjos bons, però que preferim el nostre benestar, l'orgull, el sortir-nos amb la nostra, preferim el nostre egoisme al bé i la vida dels germans.

Davant d'això, pot sorgir una pregunta. Si Déu ens va crear a imatge seva, si diu el llibre del Gènesi que «Déu veié que tot era bo», què és el que ha passat perquè aparegués la llavor del pecat que va fer malbé el pla de Déu sobre la creació? Com van aparèixer els odis, la violència, els desordres de tot tipus?

És que, creats a imatge de Déu, ens va crear lliures, lliures com Ell. Lliures per escollir i fer el bé encara que els homes hem preferit l'egoisme, l'orgull, el domini sobre els altres, la desobediència, la supèrbia, i seguim escollint moltes vegades el mateix. I tot això prové del desordre del cor i d'una mala gestió d'aquesta llibertat que ens ha fet semblants a Déu.

Però Déu no s'ha desentès de nosaltres. Ha vist la nostra pobresa, la nostra malaltia i ha vingut a salvar-nos. Ens ha pres damunt seu com el bon samarità per guarir-

nos, i ha pagat el nostre rescat amb el preu de la seva sang. Déu ha refet el seu pla d'amor amb més amor.

Només Ell pot salvar-nos de nosaltres mateixos, de la nostra autodestrucció, perquè les guerres són això, destrucció de nosaltres mateixos. Però Déu s'ha encarnat, s'ha fet home, ha mort per nosaltres, ens ha redimit, ens ha salvat, ens ha donat una vida nova, ho ha renovat tot.

No pensem però només en les guerres que hi ha en el món. Pensem també que entre nosaltres, a les nostres famílies, entre els veïns, entre els companys, hi ha també veritables guerres, petites potser, però capaces de destruir-nos com a persones i apartar-nos de Déu.

Mirem el Fill de Déu clavat en la creu, i descobrim el seu amor infinit per nosaltres, acolim aquest amor seu i portem-lo a la nostra vida concreta i real. Fem-lo present en el món essent portadors de pau. Preguem per la pau a Ucraïna i al món, recordem la pregària de sant Francesc d'Assís:

«Senyor, feu de mi un instrument de la vostra pau. Que on hi hagi odi hi posi jo amor. On hi hagi ofenses hi posi perdó. On hi hagi discòrdia hi posi la veritat. On hi hagi dubte hi posi fe. On hi hagi desesperació hi posi esperança. On hi hagi tristesa hi posi joia.

»Mestre, feu que jo vulgui més aviat consolar, que no pas ser consolat. Comprendre, més que no pas ser comprès. Estimar, més que no pas ser estimat.

»Perquè és donant-nos que obtenim. És oblidant-nos que ens trobem. És perdonant que som perdonats. És morint que ressuscitem a la vida eterna. Amén.»

ENTREVISTA

La força de la fe

MARIA ANTÒNIA SERRA

L'any 1961, la Maria Antònia Serra va conèixer l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Barcelona i no ha deixat d'anar-hi cada any. Els pelegrinatges i les estades a l'hospital de Lourdes, compartint amb malalts, «ajudant-los, acompanyant-los, coneixent les seves dificultats i patiments... van fer que trobés la necessitat de col·laborar fent serveis com a infermera». Casada des de fa 58 anys amb en Manel Conesa, mare de quatre fills —un d'ells amb autisme—, s'ha dedicat al servei del sector social i, concretament, per a persones amb TEA.

Per què Lourdes enforteix la fe?

Des del moment que connectes amb els malalts i amb els altres voluntaris ja et sents diferent. Allà vaig conèixer en Manel, el meu marit, que també hi anava com a *brancadier*. La pregària a la Mare de Déu de Lourdes i l'ajut a les persones que et necessiten enforteixen la fe i et sents més forta davant la feblesa humana.

Com afronten la malaltia del seu fill Lluís?

Em va ajudar molt la fe que em va transmetre la meua mare, que va influir molt en mi, sobretot a través de la confiança, l'esperança, l'esforç i el fet que sempre ha estat molt positiva. Quan va néixer el nostre segon fill amb un greu trastorn de l'espectre autista, el meu marit i jo vàrem començar a treballar per les persones amb autisme. L'objectiu: ajudar associacions, centres per a nens, adolescents i, finalment, per a adults. No va ser fàcil.

Què necessiten les persones amb autisme?

El respecte i l'estima de familiars, educadors i de tota la societat. No ens hem de compadir d'ells. Cal que els acceptem tal com són, com la resta de persones. En Lluís ha estat, des del moment en què va néixer, la nostra lluita i la dels meus pares i sogres, la dels seus germans...; per a mi han estat la llum, la meua pau i la força per tirar endavant.

Òscar Bardají i Martin

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

El més important és el sagrament, oi!

S'acosta la data fixada pel casament. Les dues famílies són creients i practicants, compromesos en els seus àmbits comunitaris, i els nuvis molt implicats en el seu grup comunitari de joves. Les respectives famílies els hi han agombolat aquest creixement en la fe, des de ben petits. Ells, des de la seva llibertat, ho han fet seu i els dona sentit a la vida. Ha arribat l'hora de concretar detalls sobre el dia del casament. Reunió de pares i fills per parlar-ne i prendre decisions. Els nuvis volen una celebració senzilla, on tothom se senti acollit. Participativa en la lectura de la Paraula, en els cants i les pregàries. Coherent pel que fa a una certa austeritat en les despeses i l'estil: un àpat comunitari, un servei de taules compartit, predomini de l'autoservei... Els pares, ben d'acord amb aquest plantejament general, voldrien afegir-hi una mica més de comoditat, de qualitat, de varietat. Quan la situació podria esdevenir tensa, el nuvi, adreçant-se als pares, els diu: «El més important és el sagrament, oi!». El somriure de pares i fills va eliminar qualsevol tensió. Pel que fa a la materialitat de les propostes, es va arribar a un consens assumit.

La celebració del sagrament va ser ben reeixida, sense deixar de ser senzilla, participativa i coherent. Els hi va dir el mossèn: «Les vostres vides, encara que no en fóssiu conscients, en el projecte de Déu, feia temps que s'anaven apropant, fins aquell primer trobament a la Pasqua jove. Fa quatre anys que camineu junts. Captivats pel que cadascú aporta a la parella i que compartiu: les creences i els valors, la senzillesa, el paper de les petites coses, compartir el desig per la feina ben feta, l'opció per oferir una hospitalitat generosa a la vostra llar, l'humor intel·ligent, fer-vos el bé l'un a l'altre i fer-vos, també, millors persones. Descobrir que us teniu l'un a l'altre, que voleu estar junts i seguir junts. Que us voleu respectar». Les paraules de Jesús han estat clares a l'evangeli: «*Aquest és el meu manament: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics. (...) No m'heu escollit vosaltres a mi; soc jo qui us he escollit a vosaltres i us he confiat la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, i un fruit que duri per sempre*» (Jn 15,12-16).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Artífices de paz

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

El Papa tenia previsto encontrarse en el Congo desde ayer y viajar también a Sudán del Sur para regresar el jueves al Vaticano.

En el Ángelus del pasado día de la Santísima Trinidad, Francisco mostró repetidamente su pesar a aquellas naciones por tener que posponer esta anhelada visita, «realmente —decía— siento un gran pesar. Os pido disculpas».

Entre desplazados, jóvenes, catequistas y víctimas de la violencia, se programaba su 37 visita apostólica. Dos païses, tres ciutades, ocho discursos, tres homílies. Saludos oficiales; reuniones con obispos, sacerdots, religiosos y seminaristas; visitas a lugares muy afectados. Peregrinación ecuménica con las Iglesias Anglicana y de Escocia. Con ellas afirma-

ba que «un nuevo camino es posible: un camino de perdón y libertad».

Todos podemos colaborar en la construcción de la paz: «partiendo del propio corazón y de las relaciones en la familia, en la sociedad y con el medioambiente, hasta las relaciones entre los pueblos y entre los Estados». Existe un «artesano» de la paz que nos involucra a cada uno de nosotros personalmente. Bendigamos con la mirada y las palabras a quienes encontramos cada día. Realicemos la oración de intercesión por la paz, por las esperanzas y los sufrimientos del mundo (cfr. Mensaje Jornada de la paz, 2022).

María, bendita entre las mujeres que, llena del Espíritu Santo, siempre reza e intercede por nosotros, nos ayude a ser artífices de paz.

Lectures de la missa diària i santoral

4. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[Os 2,14,15b-16,19-20 / SI 144 / Mt 9,18-26]. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-aragonesa, neta de Jaume I. Sant Laureà, bisbe de Sevilla; santa Berta, vg.; sant Valentí Berriochoa, bisbe i mr.

5. ■ Dimarts [Os 8,4-7,11-13 / SI 113B / Mt 9,32-38].

Sant Antoni-Maria Zaccaria (1502-1529), prev., fund. Barnabites a Milà (B). Sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat. Santa Filomena, vg.

6. ■ Dimecres [Os 10,1-3,7-8,12 / SI 104 / Mt 10,1-7].

Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat. Sant Isaïes, profeta i mr.; sant Ròmul, bisbe.

7. ■ Dijous [Os 11,1b,3-4,8c-9 / SI 79 / Mt 10,7-15].

Sant Ot o Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la Seu. Sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, vg.; sant Marçal, bisbe; beat Benet XI, papa (1303-1304).

8. ■ Divendres [Os 14,2-10 / SI 50 / Mt 10,16-23].

Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos mrs., deixebles de Pau; sant Edgar, rei d'Anglaterra (†975); sant Eugeni III, papa (1145-1153).

9. ■ Dissabte [Is 6,1-8 / SI 92 / Mt 10,24-33].

Mare de Déu Reina de la Pau; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; sant Teodor Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

10. ■ † Diumenge vinent, XV de durant l'any (lit. hores: 3a setm.)

[Dt 30,9b-14 / SI 68 / Col 1,15-20 / Lc 10,25-37]. Sant Cristòfor o Cristòfol, mr., patró dels automobilitistes; santa Verònica Giuliani, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, mr.; beats Carmel Boltà, prev., i Francesc Pinazo, franciscans i mrs. a Damasc.

DIUMENGE XIV DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 66,10-14c)

Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa, tots els qui l'estimeu. Estigueu contents amb ella tots els qui portàveu dol per ella; sereu alletats amb l'abundància del seu consol, i xuclareu les delícies de la seva llet. Això diu el Senyor: «Jo decantaré cap a ella, com un riu, la pau i el benestar, la riquesa de les nacions, com un torrent desbordant. Els teus nodrissons seran portats al braç, i amanyagats sobre els genolls. Com una mare consolava el seu fill, jo també us consolaré: a Jerusalem sereu consolats. Quan ho veureu, el vostre cor bategarà de goig i reviuran com l'herba els vostres ossos». La mà del Senyor es farà conèixer als seus servents.

Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

Aclama Déu, tota la terra. / Canteu la glòria del seu nom, / canteu la seva fama gloriosa. / Digueu a Déu: / «Que en són, d'admirables, / les vostre obres!» R.

«Tota la terra es prosterna davant vostre / i canta la glòria del vostre nom». / Veniu a contemplar les gestes de Déu. / Que n'és d'admirable el que fa / amb els homes! R.

Convertí la mar en terra ferma, / passaren el riu a peu eixut. / Ell és la nostra alegria, / ell, que sempre governa amb el seu poder. R.

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me: / us contaré el que ha fet per mi. / Beneït sigui Déu: / No ha refusat la meua súplica, / ni m'ha negat el seu amor. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 6,14-18)

Germans, Déu me'n guard de gloriar-me en res que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist. En ella, és com si el món fos crucificat per a mi i jo per al món. Ni la circumcisió ni la incircumcisió no tenen cap valor. L'únic que val és que hàgim estat creats de nou. Que la pau i la misericòrdia de Déu reposin sobre tots els qui mantenen aquest criteri i sobre l'Israel de Déu. A part això, que ningú no m'amoïni, perquè jo porto en el meu cos les marques distintives de Jesús. Germans, que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb el vostre esperit. Amén.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 10,1-12.17-20)

En aquell temps, el Senyor en designà encara setantadós, i els envià que s'avancesin de dos en dos cap a cada poble i a cada lloc on ell mateix havia d'anar. Els deia: «Hi ha molt a segar i pocs segadors: demaneu a l'amo dels sembrats que envii homes a segar-los. Aneu. Us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni calçat, no us atureu a saludar ningú pel camí. Quan entreu en una casa digueu primer: Pau en aquesta casa. Si hi viu un home de pau, la pau que li desitgeu reposarà en ell; si no, retornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa, i compartiu allò que tinguin per menjar i beure: els treballadors bé es mereixen el seu jornal. No aneu de casa en casa. Si en un poble us reben bé, mengeu el que us posin a taula, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent d'aquell lloc: El Regne de Déu és a prop vostre.

Però si en un poble no us volen rebre, sortiu als carrers i digueu: fins la pols d'aquest poble que se'ns ha posat als peus, us la deixem. Però sapigueu això: El Regne de Déu és a prop. Us asseguro que quan vingui el gran dia, la sort de Sodoma serà més suportable que la d'aquell poble».

Els setanta-dos tornaren tots contents i deien: «Senyor, fins els dimonis se'ns sotmeten pel poder del vostre nom». Jesús els digué: «Sí, jo veia Satanàs que queia del cel com un llamp. Us he donat poder de trepitjar les serps i els escorpions i totes les forces de l'enemic: res no us podrà fer mal. Però no us alegreu que els esperits se sotmetin a vosaltres; alegreu-vos que els vostres noms estiguin escrits en el cel.»

Lectura del libro de Isaías (Is 66,10-14c)

Festejad a Jerusalén, gozad con ella, todos los que la amáis; alegraos de su alegría, los que por ella llevasteis luto; mamaréis a sus pechos y os saciaréis de sus consuelos, y apuraréis las delicias de sus ubres abundantes. Porque así dice el Señor: «Yo haré derivar hacia ella, como un río, la paz, como un torrente en crecida, las riquezas de las naciones. Llevarán en brazos a sus criaturas y sobre las rodillas las acariciarán; como a un niño a quien su madre consuela, así os consolaré yo, y en Jerusalén seréis consolados. Al verlo, se alegrará vuestro corazón, y vuestros huesos florecerán como un prado, se manifestará a sus siervos la mano del Señor.»

Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

Aclamad al Señor, tierra entera; / tocad en honor de su nombre, / cantad himnos a su gloria. / Decid a Dios: «¡Qué temibles son tus obras!» R.

Que se postre ante ti la tierra entera, / que toquen en tu honor, / que toquen para tu nombre. / Venid a ver las obras de Dios, / sus temibles proezas en favor de los hombres. R.

Transformó el mar en tierra firme, / a pie atravesaron el río. / Alegrémonos en él, / que con su poder gobierna eternamente. R.

Los que teméis a Dios, venid a escuchar, / os contaré lo que ha hecho conmigo. / Bendito sea Dios, que no rechazó mi súplica / ni me retiró su favor. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Gál 6,14-18)

Hermanos: Dios me libre de gloriarme si no es en la cruz de nuestro Señor Jesucristo, por la cual el mundo está crucificado para mí, y yo para el mundo. Pues lo que cuenta no es la circuncisión ni la incircumcisión, sino la nueva criatura. La paz y la misericordia de Dios vengán sobre todos los que se ajustan a esta norma; también sobre el Israel de Dios. En adelante, que nadie me moleste, pues yo llevo en mi cuerpo las marcas de Jesús. La gracia de nuestro Señor Jesucristo esté con vuestro espíritu, hermanos. Amén.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 10,1-12.17-20)

En aquel tiempo, designó el Señor otros setenta y dos, y los mandó delante de él, de dos en dos, a todos los pueblos y lugares adonde pensaba ir él. Y les decía: «La mies es abundante y los obreros pocos; rogad, pues, al dueño de la mies que envíe obreros a su mies. ¡Poneos en camino! Mirad que os envíe como corderos en medio de lobos. No llevéis bolsa, ni alforja, ni sandalias; y no saludéis a nadie por el camino. Cuando entréis en una casa, decid primero: "Paz a esta casa". Y si allí hay gente de paz, descansará sobre ellos vuestra paz; si no, volverá a vosotros. Quedaos en la misma casa, comiendo y bebiendo de lo que tengan: porque el obrero merece su salario. No andéis cambiando de casa en casa. Si entráis en una ciudad y os reciben, comed lo que os pongan, curad a los enfermos que haya en ella, y decidles: "El reino de Dios ha llegado a vosotros".

Pero si entráis en una ciudad y no os reciben, saliendo a sus plazas, decid: "Hasta el polvo de vuestra ciudad, que se nos ha pegado a los pies, nos lo sacudimos sobre vosotros. De todos modos, sabed que el reino de Dios ha llegado". Os digo que aquel día será más llevadero para Sodoma que para esa ciudad».

Los setenta y dos volvieron con alegría diciendo: «Senyor, hasta los demonios se nos someten en tu nombre». Él les dijo: «Estaba viendo a Satanàs caer del cielo como un rayo. Mirad: os he dado el poder de pisotear serpientes y escorpiones y todo poder del enemigo, y nada os hará daño alguno. Sin embargo, no estéis alegres porque se os someten los espíritus; estad alegres porque vuestros nombres están inscritos en el cielo.»

COMENTARI

«La pau reposarà en ell»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Camí de Jerusalem, Jesús envia els seus deixebles de dos en dos per tal de preparar la seva posterior arribada i predicació, en els poblets per on pensa passar. D'aquesta manera Jesús multiplica la seva predicació gràcies a la col·laboració dels seus deixebles; i, per altra banda, els deixebles comencen a fer experiència de predicació missionera ja que no només hauran de repetir les paraules de Jesús, sinó que, a més, hauran de parlar de Jesús i de la seva identitat. Així, els qui són testimonis presencials de Jesús esdevenen, a poc a poc, en ministres de la paraula i de la predicació (cf. Lc 1,2), un ministeri que continuarà i es desenvoluparà, enfortit, després de la Pentecosta.

Jesús constata, primer de tot, la necessitat existent de missioners de la paraula de Déu. El món és immens, la necessitat incalculable. Cal demanar a Déu, l'amo de les messes, que susciti i envii molts ministres abundants de la paraula.

Jesús els dona instruccions sobre el contingut i les maneres de la predicació. El contingut és clar. El Regne de Déu és a prop vostre. Aquest anunci coincideix amb el que Marc posa en boca de Jesús en el seu discurs inicial. «Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop; convertiu-vos i creieu en la Bona Nova» (1,15). Jesús és el profeta del Regne de Déu en el món que s'inaugura amb la seva persona i el seu misteri pasqual. L'anunci del deixeble ha de concentrar-se en aquest missatge nuclear, acompanyat d'un signe clar: la guarició dels malalts que hi hagi.

Les maneres de fer efectiu aquest anunci contrasten amb els programes actuals d'eficiència i optimització de recursos. L'enviat de Jesús prescindeix de tot el que no sigui la pròpia persona, cerca la manera de compartir la vida i fa condicions dels destinataris de l'anunci. La pobresa dels mitjans contrasta amb la vàlua de l'oferta: l'anunci de la salvació de Déu.

Jesús va experimentar la mala acollida i el rebuig. L'anunci de l'Evangeli ho experimenta igualment al llarg dels temps. Però no es tracta de convèncer ni d'imposar, sinó de proposar amb llibertat i gratuïtat. És l'única manera, malgrat l'escassetat de bons resultats, de fer caure Satanàs —les forces del mal— del seu pedestal en el món.

L'important no és l'èxit pastoral aconseguit, sinó que els nostres noms estiguin escrits en el cel; l'amo de les messes ja farà el seu paper.

FE D'ERRADES. El comentari de la Paraula del *Full Dominical* del diumenge passat, 26 de juny, no feia referència a l'Evangeli del dia (Lc 9,51-62).

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 3 de juliol, a les 10 h. Presideix a la Catedral la Missa Solemne (Ofici) dels sants màrtirs patrons de la ciutat de Terrassa: sant Pere, sant Cristòfor i sant Valentí. **A les 20 h,** a la Catedral, ordenació d'un diaca.

Dimarts 5 i dimecres 6. Reunió de formadors de Seminari a Montserrat.

Del divendres 8 al diumenge 10. Pelegrinatge diocesà de mestres de la Fundació Escola i Vida a Sevilla.

Trobada de catequistes. El divendres 17 de juny, a la tarda, Mons. Cristau convocà totes les catequistes al Santuari de la Mare de Déu de la Salut. Mn. Joan Àguila, director del Secretariat Interdiocesà de Catequesi, explicà la institució del ministeri laical de Catequista instituït pel Sant Pare Francesc. Després varen fer una pregària a la Mare de Déu i, en acabar, compartiren un petit refrigeri.

Confirmacions:

Sant Francesc d'Assís (Sabadell). El dissabte 18 de juny, a la Parròquia de Sant Francesc d'Assís de Sabadell, regida pels Franciscans, Mons. Cristau va confirmar 6 persones.

Sant Vicenç de Mollet del Vallès. El diumenge 19 de juny, a la Parròquia de Sant Vicenç de Mollet del Vallès, el

Sr. Bisbe celebrà l'Eucaristia i administrà el sagrament de la Confirmació a 12 joves de la parròquia. Després va beneir un nou menjador social de Càritas parroquial als locals de Plana Lladó.

Celebració del Corpus Christi. El dijous 16 de juny, a les 6 de la tarda, Mons. Cristau beneí i inaugurà la font de l'Ou com Balla instal·lada a l'atri de la Catedral i que brollà fins al diumenge dia de Corpus.

El diumenge 19, a les 7 de la tarda, Mons. Salvador Cristau presidí la Missa a la Catedral. A l'homilia parlà de l'Eucaristia i de la caritat. Seguidament es va fer la processó de Corpus pels carrers del voltant, adornats amb els altars i les catifes florals que diversos grups, associacions i institucions havien preparat durant la tarda.

El Seminari saluda el Sant Pare. La setmana del 20 al 25 de juny, Mons. Cristau amb els formadors i els seminaristes pelegrinaren a Roma per a donar gràcies pel quinzenès aniversari de la fundació del Seminari i pels fruits que ha donat al llarg de la seva existència. El dimecres 22 varen saludar el papa Francesc a l'Audiència General.

Ordenació de diaca. Aquest diumenge 3 de juliol, a les 20 h, a la Catedral, Mons. Salvador Cristau ordenarà de diaca el seminarista Martí Triquell Garrell.

Notícies

Fi de curs al Seminari. El divendres 17 de juny, el bisbe Salvador va presidir la Missa de final de curs al Seminari.

Agenda

Pelegrinatge diocesà de mestres a Sevilla. Del 8 al 10 de juliol, un grup de mestres de la Fundació Escola i Vida, presidits per Mons. Salvador Cristau. Visitaran el Sr. Arquebisbe, Josep Àngel Saiz Meneses.

Avis. Demà dilluns, 4 de juliol, la Cúria estarà tancada per ser festa local a la ciutat de Terrassa.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Ucrania, la guerra

Desde hace algunos meses, este país que hasta ahora nos era bastante desconocido y muy lejano se nos ha hecho habitualmente presente en nuestros hogares. Desgraciadamente fue primero el grave accidente de la central nuclear de Chernóbil el que nos dio a conocer Ucrania cuando todavía era una república de la Unión Soviética, y ahora ha sido una dolorosa guerra, que seguimos día a día en directo por los medios de comunicación y la presencia de los refugiados entre nosotros, lo que nos lo ha dado a conocer muy de cerca.

Cuando en las parroquias pedimos a los niños que hagan unas plegarias, casi siempre está presente el tema de la paz en el mundo: que desaparezcan las guerras.

Pero, si éste es un deseo del corazón de todos los hombres, ¿por qué hay guerras? ¿Por qué, a pesar de saber sus terribles consecuencias,

siguen habiéndolas? Todas las guerras, todas las violencias, desde la muerte de Abel a manos de Caín su hermano, todos los enfrentamientos, los odios, las venganzas, las luchas de poder, hasta esta guerra de Ucrania, son fruto del desorden del corazón de los seres humanos que tenemos deseos buenos pero que preferimos nuestro bienestar, nuestro orgullo, nuestro egoísmo al bien y la vida de los hermanos.

Ante esto, puede surgir una pregunta. Si Dios nos creó a su imagen, si dice el libro del Génesis que «Dios vio que todo era bueno», ¿qué es lo que ha pasado para que apareciera la semilla del pecado que y que estropeó el plan de Dios sobre la creación? ¿Cómo aparecieron los odios, la violencia, los desórdenes de todo tipo?

Es que, creados ciertamente a imagen de Dios, nos creó libres, libres como Él. Libres para escoger y

hacer el bien, aunque hemos preferido el egoísmo, el dominio sobre los demás, la desobediencia, la soberbia, y seguimos escogiendo muchas veces lo mismo. Y todo esto proviene del desorden del corazón y de una mala gestión de la libertad que, por otra parte, nos hace semejantes a Dios.

Pero Dios no se ha desentendido de nosotros. Ha visto nuestra pobreza, nuestra enfermedad y ha venido a salvarnos. Nos ha tomado sobre sí como el buen samaritano para curarnos y ha pagado nuestro rescate con el precio de su sangre. Dios ha rehecho su plan de amor con más amor.

Sólo Él puede salvarnos de nosotros mismos, de nuestra autodestrucción, porque las guerras son esto, destrucción de nosotros mismos. Pero Dios se ha encarnado, se ha hecho hombre, ha muerto por nosotros, nos ha redimido, nos ha salvado, nos ha dado una vida nueva, lo ha renovado todo.

No pensemos sin embargo sólo en las guerras que hay en el mundo. Pensemos también que entre nosotros, en nuestras familias, entre los vecinos, entre los compañeros, hay también verdaderas guerras,

pequeñas quizá, pero capaces de destruirnos como personas y apartarnos de Dios.

Miremos al Hijo de Dios clavado en la cruz, y descubramos su amor infinito por nosotros, acojamos ese amor suyo y llevémoslo a nuestra vida concreta y real. Hagámoslo presente en el mundo siendo portadores de paz. Oremos por la paz en Ucrania y en el mundo, oremos con la oración de san Francisco de Asís:

«Señor, haz de mí un instrumento de tu paz. Que donde haya odio ponga yo amor. Donde haya ofensas ponga perdón. Donde haya discordia ponga la verdad. Donde hay duda ponga fe. Donde exista desesperación ponga esperanza. Donde haya tristeza ponga alegría.

»Maestro, haz que yo quiera consolar, más que ser consolado. Comprender, más que ser comprendido. Amar, más que ser amado.

»Porque es dándonos que obtenemos. Es olvidándonos que nos encontramos. Es perdonando que somos perdonados. Es muriendo que resucitamos a la vida eterna. Amén.»

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

